

ידיעות לעתונות

(9) ראש הממשלה - אורח מועדון העתונות

(ירושלים). - ראש הממשלה, מר לוי אשכול, היה ביום ו' אורחו של מועדון העתונות בתל-אביב, לארוחת צהריים של חאלות-תחובות.

מר אשכול ורעייתו באו בלוויית מזכירו המדיני, מר א. יפה,

מר א. בן-יוחנן ומזכירו הצבאי, א/מ י. ליאור.

האורח נתקבל בדברי ברכה ע"י יו"ר ועד אגודת העיתונאים, ד"ר הרצל רוזנבלוט, שציין ^{כי} ביקור זה מחדש את פעולות מועדון העתונות, הנועד לשמש במה ציבורית לליבון בעיות המדינה והעולם.

את סדרת השאלות, מפי עיתונאי ישראל ונציגי העתונות הזרה, פתחה גב'

חנה זמר, המשנה לעורך של "דבר".

חנה זמר: - האם אתה מרוצה מכיוון ההתפתחות של השפעת המיתון ואם

אתה חושב, שאפשר להשיג מטרתו בלי פיתוח?

- האם אתה שולל ביקורת והתערבות גופים ציוניים בחו"ל

מהנעשה בישראל ואם יש סיגים מבקורת זו ומה הם?

ראש הממשלה: אם אני שבע רצון ממהלך המיתון? שבע רצון אפשר יהיה להיות,

כאשר נראה את השמש בכל הדרה ונוכל לומר, שאין יותר מובטלים בארץ וכולם עובדים עבודה יוצרת ובעיקר לייצוא. אבל אין ספק,

שאנו בנחית נכון בפיתוח הכלכלי, עם הקושי והמצוקה שהוא מביא לכמה עשרות אלפי אנשים. היות וגם בענין זה יש חילוקי

דעות, אני רוצה בפירוש לומר מה שראיתי באחד העיתונים,

על 36,691 מחוסרי עבודה. דומני, כי מתוכם כמחצית האנשים

עובדים בעבודות יזומות. ואני כידוע שיין לאלה שחשבתי

בהתרגשות על ייעור הערים, איזה מן שיר תהילה. אפרתי פעם

ליוסף וייץ, שהוא מלביש ערומים, מלביש מערומי גבעות והרים

של ישראל.

י"ט אדר ב' תשכ"ז
31.3.67

זו עבודת ייעור חשובה ורצינית. גם יתר העבודות חשובות ורציניות
הן. אבל הכוונה היא להגיע לתעשיה, ואנו בעניינים אלה פועלים.
באשר לשאלה השניה: אין לי ספק, ומעולם לא היה לי ספק, ואני
הרי ציוני, לי מעולם לא היה ספק, שיהודי העולם, וזאת אפשר
להגיד כמעט על כל היהודים, לבם דופק בדופק חזק לישראל, לישראל
הבנויה, למדינה. רבים מהם, כידוע לכולנו, תרמו מהונם ואונם,
וגם באנשים, אפילו מארצות השפעה; יש להם זכות לרצות, לדעת
ולומר מה שיט להם לומר על ישראל. השאלה אם ישנו איזה גבול.
ואני מבין שהשאלה מכוונת לאיזה דבר ולא סתם מן השמיים נפלה;
היא מכוונת למישהו. הכוונה היא לעתון באנגליה אשר הוצא על-ידי
ההסתדרות הציונית באנגליה באמצעים ובכספים שלה, אם כי לא
בכספים מכריעים. ולו היה האיש, אשר עמו כביכול עכשיו יש שקלא
וטריו, כותב ומביע דעתו, שהוא חושב כך וכך - נוחא. אבל המדובר
בעתון של התנועה, של ההסתדרות הציונית באנגליה, שבו מודפס מאמר
רחב ידיים, ללא חתימה, הרי ראוי אחד לחשוב שזהו דעתה של
המערכת, דעת ההסתדרות הציונית שם. ואז חשבתי, שהנה כאן הגבול.
אז פניתי לנציג שלנו, לשגרירנו, שיטב חשומת לב ההסתדרות
הציונית לענין. הם, לוא רצו, יכלו להגיד שאכן זו דעתם. אך
במקרה זה לא מדובר היקבטתם דיבור, כי אם היה מדובר על
שר שצריך להתפטר. אבל נניח שאפילו גם זאת עוד אפשר היה לשאת.
אבל במאמר ההוא היתה פגיעה במערכת המשפטית בארץ. כאן ראיתי
את הגבול. יכול להיות שישנם עוד גבולות. במקרה זה ראיתי שכאן
הגבול.

נשאלתי למה לא עשיתי זאת באמצעות יושב-ראש ההסתדרות הציונית
כאן בירושלים, שהוא יגיד להם, והוא יכתוב להם, ולמה פניתי
דרך השגריר. על זאת תשובתי - אם כי שאלה זו לא נשאלה: -
אני מקבל מהם, ישראלי, מכתבים, תביעות ובקשות בעניינים רבים
ומגוונים, ולא חשבתי שעלי להיות כל כך פורמליסטי, אם ברצוני
להעיר את אזנה של ההסתדרות הציונית באנגליה - שעלי לפנות
דווקא בדרך עקיפין של הסוכנות. נוסף לזאת, ידעתי בדיוק את
יחסם ועמדתם.

ארי רט

"ג'רוזלם פוסט": קראנו היום באחד העתונים, כאילו קיימים חילוקי דעות

בין ראש הממשלה לשר האוצר בעניני ביצור עיקרי המדיניות הכלכלית, כולל אפשרות של פיתוח. האם יוכל ראש הממשלה להגדיר מה המדיניות הכלכלית של הממשלה היום, הן בקשר לביצוע מדיניות המיתון לאור העובדה שקיימת החלטה להגדיל את התקציב השוטף של המדינה, לרבות צעדים אינפלציוניים, כדי להגביל את האבטלה?

ראש הממשלה

: רציתי לומר ליושב ראש, שבעצם יכול להיות שתפקידי כאן

יהיה לא להוסיף על מה שאתם לא יודעים. אקמח אם אוכל להקטין מה שאתם חושבים כי אתם יודעים ומפרסמים.

יותר קצר מאשר להגיד להד"ס, לא דוברים ולא יער, לא אוכל. צר לי, ולעיתים זה מעורר אצלי רוגז הרבה יותר מאשר מישהו, אדם או עתון, יבקר, או כפי שאומרים הצברים, "מתלבש" ומרביץ - זו זכותו. אבל הדרך של חיפוש דרכים לסכסך בין אחד לשני, ובמקרה זה בין ראש הממשלה לבין שר האוצר (שאני עובד איתו ביחד יד ביד זה עשרות בשנים), אין דבר פחות נכון מאשר עצם תיאור המצב הזה בכלל ובפרט בקשר לענין זה של הפיתוח. לא עולה על דעתי כדבר הזה - וזה אומר לכם אני, אשר בזמנו היי בעד פיתוח וידוע שספיר בזמנו היה נגדו. אני חושב, שלו המשכנו אז את הפיתוח על כל קטיו - אפשר שהיינו מסייגים את המסרה יותר טוב, בימים אלה, בחקופה זו, לא/על דעתי ולא על דעתו של שר האוצר - את דעתו הוא כבר אמר. אוכל להגיד, שאין לזה כל שחר. הייתי מאד רוצה שעתונים, אם אפשר לבקש, שיטפלו בממשלה, שיטפלו בשר, בממשלה, יטפלו בראש הממשלה, אבל לא יטפלו במלאכה כיצד לסכסך אחד בשני. דומני, שדבר זה הוא למטה מכבודכם. בכל אופן, לעתים קרובות אין רצון לענות על כל הדברים האלה, כפי שהם מודפסים אחרי ישיבת ממשלה: מה אמר ספיר על אשכול ואשכול על ספיר, וכולי וכולי. אני מבטיחכם: הממשלה הזאת היא הרבה יותר שלמה, הרבה יותר גבישית משמנסה מישהו לתאר אותה.

(המסך הידיעה מדף 7)

דוד פדהצור
"למרחב"

האט סיעות הקואליציה יהיו רשאיות להצביע נגד הממשלה בענין

הסלויזיה?

ראש הממשלה :

אולי לי אם אומר - לא ואולי לי אם אומר - כן. חיפשנו ומצאנו

עוד לפני שתיים-שלוש שנים, ויחכן שאולי היה הדבר עוד לפני כן,

בימי ראש הממשלה הקודם. אבל בזה אני לא בטוח. (כאשר אני אומר

איזה דבר בקשר לראש הממשלה הקודם, אני צריך לדייק ולדקדק בכל

פסיק ונקודה) נאמר אז, אם משהו מהאופוזיציה יתנגד להצעה לא

תהיה לו גיליוטינה. היתה תקופה וראש הממשלה הקודם היה נגד,

אפילו נגד הסלויזיה החינוכית, ושוב היה בעד והיה נגד. וכעבור

זמן שוב היה בעד. ושוב: אם חלילה לא דייקתי - יצילני השם

מפוליסין דנורא. אמרנו אז: כל אחד יוכל להביע דעתו, אולי גם

האופוזיציה תגיד לחבריה: בבקשה תצביעו כמצפונכם. נדמה לי,

כי השנים האחרונות צריכות היו לעשות נפשות לענין זה. אומרים

לי אנשים היודעים, כי יש בארץ 40,000-50,000 מקלטי סלויזיה.

לדעתי לסלויזיה יש ויהיה ערך רב. בסדר היום של הממשלה עומדים

זו שנה המימה שני סעיפים, שבכל פעם מטלטלים אותם למעלה ולמטה,

פעם עוררתי את השאלה, עם קום הממשלה הזאת, עם חברי וידידי

במפלגות הדתיות. בשנה ששים ימי שבתות וחגים. מה אנו עושים

כדי להעסיק את העם, מה אנו עושים לבן שלא יחטא? וקשרתי זאת

בענין הסלויזיה. גם עכשיו אני נוטה לקטור, אולי לא בשנה

הראשונה, אולי צריך לעמול הרבה שתהיינה תוכניות חשובות,

שיירתקו אנשים לביתם בשבתות. אבל בזה אני מרחיב את הדיבור,

ואינני צריך לעשות זאת. אני מקווה, כי בישיבת הממשלה ביום

ראשון הקרוב ידובר על-כך, או ביום ראשון אחר. נקח דברים

בינינו, בין חברי הממשלה, עם חברי הכנסת ועוד.

אם אני רוצה לנחם מישהו, שמא יש מישהו אשר מחפש סוף סוף

איזה אבן נגף שתפוצץ את הקואליציה - לא בסלוביזיה היא.

(המסך הידיעה בדף 9)

(המשך הידיעה מדף 8)

איתן הבר

"ידיעות אחרונות" : שר החוץ אמר אחרי פעולת סמוע, כי ממדי הביצוע חרגו

מתחום התכנון. הרמטכ"ל אמר, כי הביצוע לא חרג את

התכנון. גרסתו של מי מהשניים היא הנכונה?

את השאלה הזאת שמעתי, היא מהלכת, ויש לה רגליים.

ראש הממשלה :

אני עצמי לא שמעתי משר החוץ מה שמייחסים לו. הוא יודע,

שישנה על כך שאילתא בכנסת, אולי ארסה לו לענות קודם

כל על כך, שיקבע הוא דעתו. חזקה עלי - אני גם שר הבטחון,

ולא רק משום כך - מה שהרמטכ"ל אמר - זה נכון.

גאולה כהן

"מעריב" :

יש לי שאלה אפרופו דברי הסיכום של סרט כאן. האם אנחת

ההקלה אשר תוקפת אותנו, את נציגנו כאו"ם והדואגים

שהיא תישמע בעולם, כל אימת שעולה הדיון על הפליטים,

והוא גדחה, האם איננו נוטים ליחס למדינת ישראל רגש

אסמה, במידה שמדינת ישראל יכולה להופיע כמאשימה, לא

רק להתחמק מהדיון, אלא אפילו להיות יוזמת דיונים כאלה?

אני רק יכול לומר, כי בשיחה שהזדמנה לי עם סרטר (אחר

ראש הממשלה :

כך ראיתי בעתון שהוא אמר, כאשר שאלתם אותו בפגישה

שלכם אתו, מה ההבדל בשיחות שהיו לו עם נאצר ואיתי,

הוא אמר שאם נאצר דיבר שלוש וחצי שעות ואיתי שעה ורבע -

זה מאד עמוק) אבל בכל זאת אני רק יכול לומר שאתם

גרמתם לכך. אני "הפסלתי את הסרווליס" לשיחה יותר ארוכה,

אבל פעם או פעמיים הוכנסו פתקאות בזמן השיחה שלנו בבקשה

לקצר, כי נקבעה שיחה אתכם. דווקא בשאלה זו דברתי אתו

מאד פשוטות, גלויות, ואמיתיות: אמרתי זאת בכנסת כמעט

ביום הראשון שנכנסתי לתפקיד ראש הממשלה, אמרתי זאת גם

כשהיתה לי הזדמנות לכך בארצות-הברית בשיחה עם סטיוונסון

המנוח. אמרתי דברים ברורים ופשוטים: אני רואה את

התביעה להחזרת הפליטים כפצצת זמן. אמרתי זאת גם לסרטר

וגם הוספתי, כי מובן שעליו לזכור מה אנו עושים בישראל.

(המשך הידיעה בדף 10)

1. The first part of the report

describes the general situation of the country and the results of the survey. It also mentions the names of the persons who took part in the survey.

The second part of the report describes the results of the survey in more detail. It mentions the names of the persons who took part in the survey and the results of their work.

The third part of the report describes the results of the survey in more detail. It mentions the names of the persons who took part in the survey and the results of their work.

The fourth part of the report describes the results of the survey in more detail. It mentions the names of the persons who took part in the survey and the results of their work.

The fifth part of the report describes the results of the survey in more detail. It mentions the names of the persons who took part in the survey and the results of their work.

The sixth part of the report describes the results of the survey in more detail. It mentions the names of the persons who took part in the survey and the results of their work.

אין אני יכול להרחיב את הדיבור על כל הסיחה אתו. אמרתי לו, שכבר עברו עלינו שלוש חלוקות. שלוש פעמים חילקו את ישראל, כדי לפתור שאלה מסובכת זו. הזמנתי אותו לקרוא את הספרות הציונית לפני סמונים-חשעים ומאה שנה, כפי שאני זוכר אותה. מה היו החלומות והתזונות שלנו על חיי אחווה ורעות. האמנתי, ואני גם מאמין היום שכך צריך להיות ואני רוצה בזה גם היום. השאלה אם אנו צריכים לדאוג לכך, שה"אופרג" שהוא יספל בנו כל שנה. אני בפירוש חושב שמוחר לנו לוותר על כך. שום דבר רציני וטוב, לא בשבילנו ולא בשביל הערבים, לא יכול לצאת מזה, ואין לנו בזה כל ענין, ואפשר להביא לכך הוכחות. גקח את ההוכחה האחרונה: התערבותו של או-טאנט ונציגו הגנרל אוד-כול כאן. הלכנו לשיחות וחשבנו, הנה פעם אחת נשב פנים אל פנים עם הסורים, והוא רק ישב בראש השולחן, יתן לנו לדבר ולברר ענין זה. והנה אתם רואים מה יצא מזה. הוא נסע, הוא חזר, הוא הלך - והעולם כמנהגו נוהג. פחות או יותר זה המקסימום ממה שאפשר לקוות, או אי אפשר לקוות. מישהו יכול לרצות לקוות - אני מסופק אם את רוצה בזה - שיכולים להחליט משהו טוב על חשבוננו. היו לנו כבר שלוש חלוקות. החלוקה הראשונה לפי הסכם סייקס-פיקו. לולא הסכם זה לא הייתה ההצהרה על מעצמות הירדן: אחד במרחק של קילומטר וחצי או שני קילומטר מאתנו והשני במרחק של 15 ק"מ. אז צרפת ואנגליה קבעו ביניהם, וכי מי בכלל היינו אז? ואחר כך החלוקה בימי סמואל; והחלוקה הסליטית עם הקמת המדינה. כך, שאני לגמרי לא מתגעגע לטיפול הזה שם. שום דבר טוב מזה לא יכול לצאת. לנו אין מה לתת, לנו אין על מה לוותר, אני מסופק, אם אני צריך פה למישהו להגיד, בייחוד לך, ביחס לזה יותר. אם יש עוד ללכת לרב? כאשר הולכים לרב, לבוררות - הרי ידוע שהוא מסתדל לעשות פשרה, בייחוד כאשר אומרים לנו תמיד: הרי אתם אנשים אירופאיים, אתכם אפשר לדבר, ויתור פה ויתור שם - לנו אין מה לצפות מהם.

(המסך הידיעה מדף 10)

מאיר זית

"ויאצה נוסטרה" :

מה בדעת הממשלה לעשות, כדי לפתור את המצב הסורר בעיירות
ובאזורי הפיתוח ולהביא אותם לידי כך, שיהיו ראויים לסמס?
ובקשר לכך - מרבית החושבים בעיירות האלה נתונים במצב של
מסכנתאות צמודות, שלא זכו בסינויים שהוכנסו לאחרונה.
אני רוצה לדעת אם הממשלה חושבת על כך.

ראש הממשלה :

בכלל אין דבר שהממשלה אינה חושבת על כך. היא חושבת על הכל.
ברצוני לומר, שאין המצב כה סרגי או כה אפור, כפי שתואר כאן.
פיתוחן וביצורן של עיירות הפיתוח הם במלאכה ובתעסיה,
מלאכה ותעסיה לייצוא. עברו וחלפו השנים שהרסנו לעצמנו
(כמעט שהייתי אומר שיכולנו להרסות לעצמנו, אך האמת, שלא
יכולנו להרסות לעצמנו) להגדיל את הצריכה האישית-הפרטית
כל שנה, שנה אחרי שנה בריבית דריבית, אנו חייבים להסתגל
לעבודה לייצוא. קבענו איס מיוחד במסרד המסחר והתעסיה,
ורבים מדאי מכס מכירים אותו - עבדתי אתו שנים רבות בהתישבות
החדשה - לובה אליאב, סגן שר המסחר והתעסיה, אשר תפקידו הוא
טיפול בעיירות הללו. עלי להגיד לכם, שממנו אני שומע -
וגם הזדמנתי לאחרונה לראות - שיש תזוזה עצומה במצב הרוח שם,
החלטנו, ועשינו מסהו בניצול יותר הולט ומתאים של הנכסים
שלנו עצמנו. החלטנו להעביר מפעל תעשייתי מתל-אביב לנצרת,
ומפעל שני למעלות, ואני מזמין אתכם להודמן שם ולהרגיש את
מצב הרוח של האנשים; מפעל אחר של עשרת אלפים מטרים-
מרובעים-בניין לסביבות אסדוד, מפעל אלקטרוניקה, מאותן
התעסיות החדשות הבנויות על ידע ומדע. ויכולתי להזכיר מקום
שלישי, רביעי וחמישי. אפילו יש קשים ומעצורים, אבל האנשים
רואים בעליל שיש מישהו אשר מטפל, מישהו הדואג להם והסיכויים
כבר מסתמנים.

אינני יכול שלא להודיע במקום הזה שאנו עושים מאמץ רציני של
גיוס משקי של יהודים תעשיינים ויהודים אנשי מסחר מעולם
השפע, כי לנו חסרים שני דברים: חסרה לנו תעסיה לייצוא
וחסר לנו שוק ויכולת להגיע לשוק.

(המסך הידיעה בדף 12)

(המסך הידיעה מדף 11)

יש לי יסוד להנחה, כי בסנה הכאה יערכו בארץ כינוסים אחדים, למימוש התוכנית הזאת. רק אחמול היחה לי שיחה רצינית עם הלורד זיו, שרוצה להעמיד את הידע הרציני של המפעל שלו - לפעולה שלנו, למעבר מתקופת הבניין, שהיא אולי התקופה הכי קלה, שבה גם הקבלן וגם הפועל יכלו לינוק כאוות נפשם. כעת יש לעבור לתקופת הייצור וצריך להתחרות בשוק העולמי.

מה שעטינו ומה שהחלטנו בקשר להצמדה על הסיכון החדש לפני חודש חודשיים - יחול גם על העבר. זה קצת יותר מסובך, שם יש כסף של בנקים. אנו מאמינים שנביא גם את הבנקים לכך על-ידי אחוז מסויים של ביטוח - לבטח את הסיכון של פירות. זה אולי עוד איזו הוכחה - מי שחי עכשיו בעולם הפיננסי, מבין שאין לפחד בימינו אלה, ולא רק בימינו אלה כי אם ברבות הימים, מהפירות. אני מקווה, שנעביר דבר זה לכל בעלי המסכנות. הלואי ויטלמו הלוואות בלי הצמדה. (פעם אמרתי במסא ומתן עם מתיישבים בחקלאות, כאשר היה ויכוח על אחוז הריבית ועל מספר השנים, אמרתי להם: כאשר תגמרו לשלם את התשלום האחרון, זה יהיה בודאי בעוד שלושים ארבעים או חמישים שנה, אני משאיר לכם את הסלפון שלי בעולם הבא וחודיעי לי על כך, אפילו בטעה 12 בלילה).

פ ל י
"קול-העם":

כבוד ראש הממשלה, מדוע הממשלה מתקשה להשיב על האמנה המוצעת למניעת הפעלת הנשק הגרעיני, ויוצרת בכך רושם של עמדה מקבילה לזו של בון, בעוד שדווקא מניעת נשק מגרמניה חייב להיות נימוק ראשון במעלה לתמיכת ישראל באמנה המוצעת.

ראש הממשלה:

מניין לך שהיא מתקשה? לא מתקשים. אף אחד לא פנה אלינו עוד. איננו יודעים את הנוסח, איננו יודעים מה נותנים ואיננו יודעים מה רוצים לקחת. אנו חמיר סוענים, שלהיהרג ולהחנק לא משנה במה. לפעמים היינו אומרים: מתוה, מסנק או מאוירון. אני יכול, לצערי הרב, להוסיף: גם מגזים. עכשיו ידוע למעלה מכל ספק, שנאצר השתמש בגזים בתימן, השתמש פעם או פעמיים. עוד לא היה אדם שיחליט, מה יותר טוב ונוח בין ארבע מיתות בית דין.

(המסך הידיעה בדף 13)

(המסך הידיעה מדף 11)

ראשית לא פנו אלינו; שנית, לא אמרנו שום דבר; שלישית, יש כאלה שפנו אליהם והם אמרו: לא. כי רוצים לדעת איך העולם שיש לו מטהו, מציע לסדר זאת. זה המינימום שיש לנו: הרשות לדעת מה מציעים לקטנים, מה מציעים להם, איך להחזיקם ולחיות בעולם זה.

י. אדירט

"ידיעות אחרונות": האו"ם הכריז על שנת 1967 כשנת תיירות. הם פנו לכל האומות

החברות באו"ם - גם אנו ביניהם - לעשות הכל כדי להקל על התיירים להנמיך את גובה המס המוטל על נוסעים. האם נכון הדבר, שישראל היא המדינה היחידה בעולם שיש לה מס נסיעות מגבוה ביותר? אולי יש לראש הממשלה בשורה בקשר למיסים? לא נשאר לי פה אלא לבקש חסד מהשואל הנכבד לא להכניס אותי בין שני אבני ריחיים של שני סרטים - קול וכרמל. אני גם לא יודע פרטים.

ראש הממשלה:א. זיו
"דבר"

:

לנוכח העובדות שצמעת וקראתי בזמן האחרון, ביניהם גם של חבר הכנסת משה דיין, על אפשרות של חילופי ממסלות, עד סוף המאה הנוכחית, האם גורס גם ראש הממשלה הנוכחי, כמו שגרס ראש הממשלה הקודם, לפחות עד הזמן האחרון - "בלי חרות ובלי מק"י?"

ושאלה שניה: האם לנוכח העובדה שראש הממשלה נמנה בין ה"קרבנות" של דכוי, האם ימשיך גם הלאה לדכא את חופש העיתונות יחד עם הסר יעקב שמסון שפירא?

ראש הממשלה:

לשאלה הראשונה: בסבילי הקובע או הקובעים הם קווי היסוד של הקואליציה. אם כבר נגזרה עלינו קואליציה - ומטבע הדברים סמקואליציה אף אחד לא משיג מאה אחוזים. אבל יסודות אחדים, אבני פינה אחדים, לפחות ארבע אבני פינה בסביל לקיים בית, חייבים להיות מוסכמים. וזה הקו שלי - קווי היסוד. כל מי שרואה את עצמו שהוא יכול להכנס תחת חופה זו - יתי ויפסח, יתי ויטתתף. מי שלא יכול, מי שלא יבוא - סימן שלא יכול.

(המסך הידיעה בדף 14)

1944-1945

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the country is in a state of economic depression, and that the government is unable to meet its obligations. The report also mentions that the country is facing a serious shortage of food and clothing.

Summary of the situation

The summary of the situation is as follows: The country is in a state of economic depression, and the government is unable to meet its obligations. There is a serious shortage of food and clothing, and the population is suffering. The report also mentions that the country is facing a serious shortage of foreign exchange.

Recommendations

The recommendations are as follows: The government should take steps to improve the economy, and to meet its obligations. It should also take steps to increase the production of food and clothing, and to increase the supply of foreign exchange. The report also recommends that the government should take steps to improve the living conditions of the population.

Conclusion

The conclusion is that the country is in a state of economic depression, and that the government is unable to meet its obligations. There is a serious shortage of food and clothing, and the population is suffering. The report also mentions that the country is facing a serious shortage of foreign exchange.

(המסך הידיעה בדף 13)

סגית, אני מניח, אם מתוך חוכמת הפרצוף או קלסתר הפנים
 שראיתי, אני מניח שהשאלה הסגית היתה ב"גראנוס סאליס"
 של אירוביה. אם זה דיכוי, "נעבאך", טאתם עושים מה טאתם
 רוצים לעשות, ואם הצנזור, סיוסב פה, ה"גולן" הגדול,
 חוסב שזה מסכן את המדינה, אם בענין זה נאמר משהו על
 דעתם והסכמתם של ראסי העתונות בישראל - חוסבני שזה
 יימסך באותה מידה עצמה.

חייט ליפטיץ
"ל מ ר ב" :

יש לי שאלה לא כל כך עתונאית: יש מדיניות בסחונות
 וכלכלית. האט לממשלה יש מדיניות חברתית ותכנון חברתי
 לחיזוק רוח העם, לסיפוח זיקת העם למשימות של האומה,
 לסיפוח דרך ארץ למוסדות ממלכתיים ולערכים של האומה?
 האט עם הקמת הטלוויזיה יש מקום לסלב את כל זה?

(המסך הידיעה בדף 14)

(המסך הידיעה מדף 14)

ראש הממשלה - זו באמה שאלה שקשה לענות עליה. כמה דברים שממשלה זו,

לפי מיטב הערכתי, עושה, הם ביטודם ובכוונתם ללכוד את העם, להתיך את שרידי הגולה משרידי העם לעם אחד, שתהיה לו תודעה של עם ולא של שבטים. אם לזאת התכוונת באמך דרך ארץ למוסדות - אני מוכן להוציא את הממשלה - איזה דרך ארץ מינימלי בפני עצמו, כלפי העולם, כלפי מה שהעולם מצפה מאתנו והעם היהודי בעולם מצפה מאתנו. יש כמה וכמה דברים שהממשלה עושה. אם אני רק אצביע על החינוך, כי הרי צריך להתחיל מזה. היו ימים, בראשית העליה - אני מודה על וסימוני - עם ראשית העליה לאחר המלחמה, האמנתי שזה ענין לעשר שנים, הילד שבא הנה בגיל 5 ילמד בבית-הספר, ואלה שנולדו כאן ודאי שזה ענין לעשר חמש-עשרה שנה. הילדים שבאו יעברו את בית הספר העממי והתיכון והם יוכשרו לענין. פיתחנו פעולה חינוך עצומה. אפשר / שלא להיות שבע ראון ממנה. קראתי גם ב"מעריב" על השולחן המרובע או המשולש בנושא זה. בודאי שלא הכל שפיר ומושלם. אבל מאמץ עצום ואדיר הוא להקים מחנה של מורים, ללמד אנשים להורות, ללמד - כבר לא אפשר על חינוך, יתכן שחטר לנו חינוך, וזאת אני אומר בלשון רכה, ולא דוקא בבתי הספר העממיים, ואנו ראינו תופעות מדאיגות. אבל לימוד, השכלה, חינוך, צריך להרחיב ולהתרחב יותר ויותר. סלו, למשל, דבר פשוט לכאורה כמו שיכון. חוך מעט שנים, חוך 15 שנה, הקמנו שכונות לתפארת - והיו שנים אחדות שאנשיך ישבו באהלים ובבדונים. שכון הוא מפעל חרבותי ומחנך ממדרגה ראשונה. הלואי ויכולנו להוסיף לכל בית קטן עוד חדר. כך מכשירים, כך מחנכים עשהתקבץ, כפי שאנו התקבצנו. מפעל מעין זה לא נעשה על-ידי לחש-רחש. כמובן, הדבר הראשון שיש לעשותה הוא להכשיר את האנשים. לא יהיו פועלים ולא מנהלי מפעלים, לא תעשיינים, אם לא נכשיר אותם לכך. אם בנינו בארץ ארבע מאות כפרים והובלנו אותם לדרך של קאופרציה, כמו נהלל, ואין זה עדיין נהלל או כפר יחזקאל - הרי / מפעל חרבותי-חינוכי של המדינה, שנדמה שיש לה יטודות וערכים, שכך היא רוצה ליישב.

(המסך הידיעה מדף 15)

האדמה בין כה שייכת לקרן הקיימת, למדינה, המים שייכים למדינה, חלק מהתעשייה, שירותים אף הם שייכים למדינה. אלה מן הדברים שמובילים את העם, גם את אלה שאינם יודעים זאת, לגיבוש. כל עלייה חדשה עושה מפעל חלוצי ממדרגה ראשונה. אני קורא לזה חלוציות אובייקטיבית, בעוד שלפני שלושים שנה, עוד לפני המדינה, יכולנו לדבר על חלוציות סובייקטיבית. כל אחד ידע מה הוא צריך לדעת, מה הוא עושה, מה רוצים ממנו. כאן לכאורה היתה עליה המונית, העם היהודי בהמוניו הגיע, עמו כבשנו שממה, אחרי הכיבוש הצבאי. אולם יבוא פעם היסטוריון ופרשן ויפרט איך שיפרט. פעם, כשעשינו את ההתיישבות הגדולה של מאות הכפרים החקלאיים, בעצמי התהלכתי קצת בספקות - הייתי האחראי לעניין זה. ואמר לי חבר: אשכול, אתה מעיז להרים מסא כבוד כזה שאם תצליח, יירשמו אותך בספר הזהב; אם לא תצליח - ראשון שייתלה על עמוד טלגרף ראשון - תהיה אתה. נראה לי, שנעשה מפעל יפה ועצום, והוא נעשה על-ידי אנשים אשר מעולם לא ראו שדה וחקלאות ויישוב, והקמת קהילות, לעומת כל הקהילות אשר נהרסו לנו ברוסיה ובגליציה ובמקורות אחרים. לו רצינו להכניס הנה את שמות העיירות הגלותיות, כשם שראיתי ב"לאדסמאנשאפטים" באמריקה, יכולנו להגיד שהקימונו קהילות במקום אלה שנהרסו. זו דרכה של הממשלה, להקים עם עובד. כאשר אנו אומר עם עובד, - אני אומר עם עובד ויוצר חרבו וחינוך עם האמצעים של הממשלה, עם האמצעים של היהודים הפרטיים. בדרך זו אנו הולכים.

בושינסקי -
צ'יקו דיילי
ניוז

כבוד ראש הממשלה, באיזו מידה של רצינות מתייחס אתה לידיעה כאילו נציגות הויטקונג בדמשק תסלים את פעולות הטרור בישראל, הן כדי גיוס ערבים מקומיים?

ראש הממשלה -

חושבני שיש להתייחס במידת הרצינות, אם זה דווקא ויטקונג או יותר רחוק מויטקונג קצת. די לי דווקא בשכנים שמסביבנו ועל המגמה שלהם לפינות אחרות רחוקות וקרובות. גם אני קראתי דבר זה על הויטקונג ועל סין וחושבני שיש להתייחס במידת רבה של רצינות לכך.

(המסך הידיעה בדף 17)

The first thing I noticed when I stepped
out of the car was the cold. It was a
sharp, biting cold that seemed to seep
into my bones. I pulled my coat tighter
around me and walked towards the building.
The air was thick with the scent of
burning coal, a familiar smell from
my childhood. I had heard that the
city was beautiful, but I had never
before. Now I was here, and I was
in awe. The architecture was a mix of
old and new, with grand buildings
standing alongside modern structures.
The streets were wide and clean, and
the people were friendly. I had heard
that the city was a good place to live,
and now I knew why. It was a place
where you could find everything you
needed, and it was a place where you
could feel at home.

I had heard that the city was a good place to live,
and now I knew why. It was a place
where you could find everything you
needed, and it was a place where you
could feel at home. The first thing I
noticed when I stepped out of the car
was the cold. It was a sharp, biting
cold that seemed to seep into my
bones. I pulled my coat tighter around
me and walked towards the building.
The air was thick with the scent of
burning coal, a familiar smell from
my childhood. I had heard that the
city was beautiful, but I had never
before. Now I was here, and I was
in awe. The architecture was a mix of
old and new, with grand buildings
standing alongside modern structures.
The streets were wide and clean, and
the people were friendly. I had heard
that the city was a good place to live,
and now I knew why. It was a place
where you could find everything you
needed, and it was a place where you
could feel at home.

אינני רוצה להגיד במידה גדושה, בשביל כך אנו יותר מדי
אופטימיים חמיר. אבל יסוד, לדאגה יש. אנו יודעים מה נעשה בפנים
שם, אנו בינתיים יודעים מה שנעשה בגבולות. רק הבוקר היה מוקש;
לאט לאט למדנו לגלות אותם בטרם התפוצצו. אבל אינני נותן שום
ערובות. ומי שקורא קצת ספרות של ערבים, מוצא שם השפעות של
כל מיני ויסקונגים, וחלילה להיות שליו לגמרי ולסקוט
על הסמרים.

א. קרמר
"מערב" -

רציתי לשאול שאלה הנוגעת במה שסיימת, למה שקרה היום בגבול.
מה עם הפנקס, האם הוא עדיין פתוח?

ראש הממשלה - השאלה יפה מאוד. אני אפילו רוצה להגיד לכם שאינני מצטער
לעיתים מסתמשים בזה כאמרת כנף, אינני יודע אם לנגח אותי
או להיפך. נדמה לי, שעתון אחד וסופרת אחת בו עושה מזה כמעט
כותרת לסדרה שלמה של מאמרים: "הפנקס פתוח". אינני בא לומר כמה
דפים בפנקס. היד רועמת והכל נחרט והכל יישקל בזמנו.

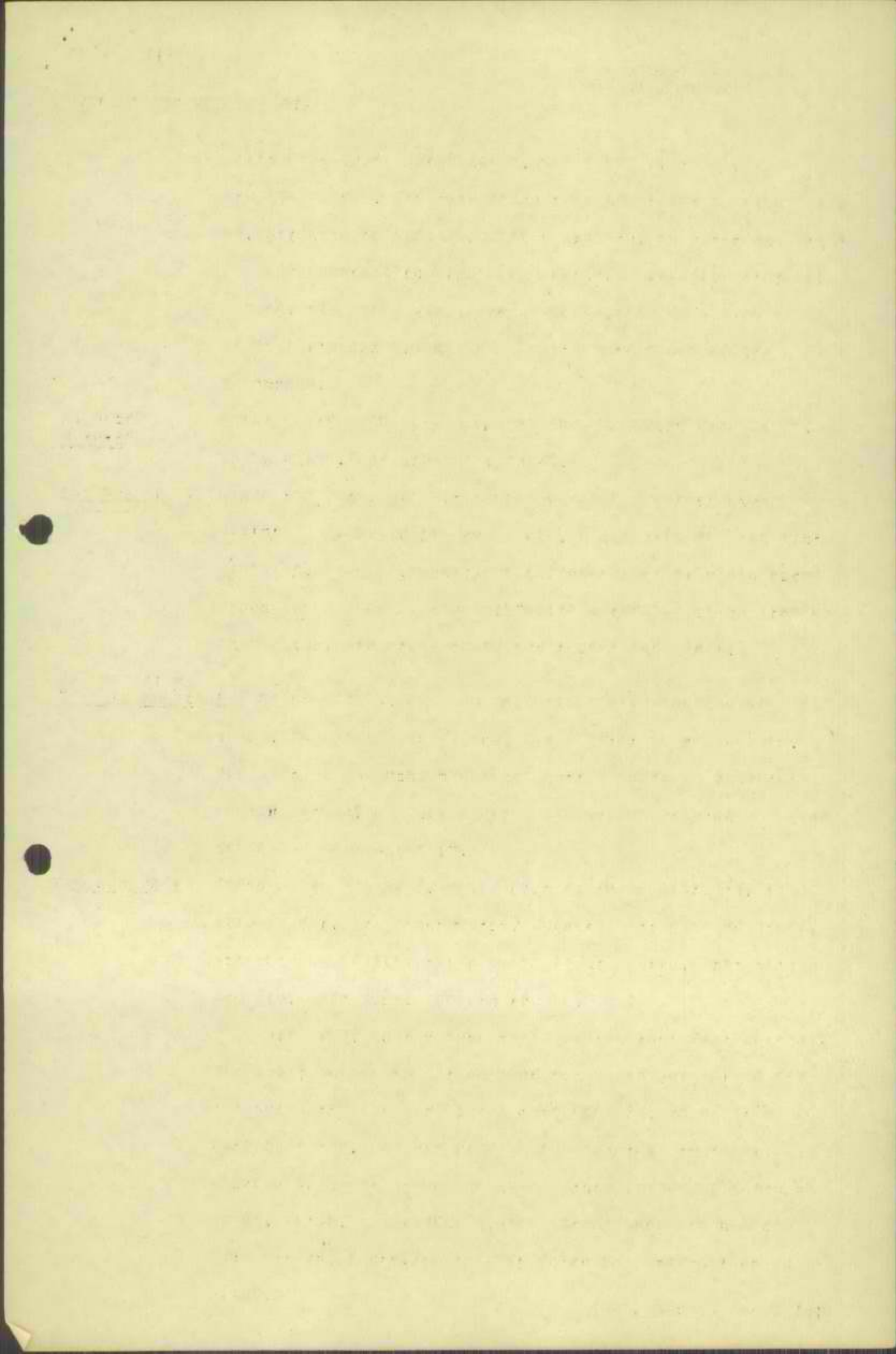
א. נקדימון -

"ידיעות אחרונות" - הייתי מבקש את ראש הממשלה להיות בבחינת נחתום המעיד על
עיסתו. לתת סיכום קצר על ארבע שנות כהונתו של ראש הממשלה.
לשאלה זו יש שאלת-בת: האם אדוני מתכוון להציג את מועמדותו
לכהונה נוספת? האם אדוני סבור, שיש עוד סיכוי שישב תחת קורת
גג אחת עם מר בן-גוריון?

ראש הממשלה -

למרות ההיחר של השואל, אינני רוצה לעבור על הלאו הזה, זה
בעצם לא לאו, אלא מוסכם ומקובל, שהנחתום אינו מעיד על עיסתו. ו
אני קורא את העתונים ועושה לעצמי גם כן מסקנות. אולי יגיע
פעם יום, שאני אכתוב זכרונות ורשמים.

אני חושב, שהשואל עצמו הבין שנתיים וחצי לפני בחירות -
אני מאמין שקואליציה זו תהיה כל ימי החיים שהוקצבו לה על-
ידי הכנסת ויש לנו עוד שנתיים וחצי לבחירות, זה לא אומר שגם
בסוף אגיד זאת, אבל אני רוצה שהשואל ידע והאנשים יידעו:
בעבודתי עד עכשיו אני ראיתי חמיר שליוחות ולא הרצון להיות ראש
ממשלה. להיפך, פעם נשאלתי על-ידי עתונאים מכובדים היושבים
כאן: איך זה, אטכול, שמציעים לך להיות ראש הממשלה ואתה לא
רוצה?

המשך הידיעה מדף מס' 17

והדבר הטלידי: אומרים שבימות המשיח אפשר יהיה להתפרנס מגלוסקאות הצומחות על העצים. יכול פעם להיות שהגב יהיה רקסע, ואז כולנו נההלך חופשיים. יותר ברצינות אינני יכול להתייחס לשאלה, למרות שהיא מעניינת.

שרה פרנקל -
"היום"

השאלה שלי קשורה בעלייה. איך אפשר להסביר את מחיקת החובות של מיליונים לירות לממשלה של מפעלים כושלים. איך לאור מציאות כזאת שיוצרת בהכרח תחרות בלתי הוגנת עם היצרן הפרטי, מתכוונים לעודד עלייה מארצות הרווחה והסקעת כספים לפיתוח הארץ?

ראש הממשלה - אני חושב, שתמיהתך לא כל כך מוצדקת. מי מבקש בחוויות העולם, במסחר תעמיה וכספים, יודע מדברים אלה קרו ועוד יקרו. עכשיו שמענו מאחד הסכנים הגדולים שלנו, כל אפתח לו ולטשן אחר פה - הוא אמר שלא יחלם אפילו לבנק העולמי. אני חכמה כזו לא מבין. למה צריך להכריז על כך? כאשר חוץ מספר שנים בה קטן הצלחנו להקים מפעל כדוגמתנו (אינני יודע אם יש רבים ברמת חיים כמו טאנו חיינו) ואנו עשינו מפעלים רבים, לפעמים באמת אפינו מפעלים כמו הנחתות אופה עוגות, ואז היו שגיאות וכשלונות גם במחזק הפרטי וגם במחזק הציבורי, אני אפילו עומד לומר שעוד יהיו. ותקחי כמה ארצות: מה היה בארצות הברית עוד בחיינו, מה קרה אז בארצות הברית? ואנו רחוקים מאוד מזה. באו עכשיו אנשים, בא שר אחד ואני מארצות הברית (הזכרתי קודם שאנו רוצים "להתלבש" על אנשים עם ידע תעשייתי מודרני המתאים לנו, על טכנולוגיה חדשה) ודווקא המצב כביכול הקשה - פה אני אומר כביכול, כי הוא קשה רק לשלושים ארבעים אלף איש - ודקא דבר זה עורר אותם, עובר עוד פעם זרם חשמלי שצריך להתגייס להקמת מפעלים. הפעם אנו לא כל כך מבקשים כסף, אנו מבקשים לבוא ולהקים מפעלים, לתת לנו ידע ולפתוח לנו שווקים. זה לגמרי דבר אחר.

1890

Received of Mr. J. H. Smith
the sum of \$100.00
for the purchase of land.

This receipt is given in full
for the purchase of land
situated in the County of
Harris, State of Texas.

Witness my hand and seal
this 1st day of January
1890.

John H. Smith
Agent
for the purchase of land
situated in the County of
Harris, State of Texas.
This receipt is given in full
for the purchase of land
situated in the County of
Harris, State of Texas.
Witness my hand and seal
this 1st day of January
1890.